

Full Diocesà

17 de maig del 2026

p5 —Lídia Fàbregas, nova directora del MEV

p7 —Programa oficial de la visita del Papa

Foto de Jordi Moras Tristany

La Mare de Déu de Fucimanya

*Puix per nostre amor seieu
part amunt d'eixa muntanya:
Oïu-nos, Mare de Déu
de la vall de Fucimanya.*

Aquest santuari es troba a l'extrem de llevant del terme de Sallent, dins l'antiga parròquia de Sant Martí de Serraïma.

El lloc de Fucimanya és conegut des de l'any 1193 i la capella de Santa Maria hi consta com a existent des de molt temps abans de 1212. Les mostres de pietat i devoció obligaren, en 1679 i en campanyes posteriors, a renovar i ampliar la capella, fins a no deixar-hi cap rastre de l'obra primitiva.

La llegenda pretén que la imatge, una icona de talla de principis del segle XVI o finals del XV, fou trobada per un bou i una pastoreta en una balma prop del torrent Salat, que discorre allí a prop. Per l'aire festiu de la cara, el bisbe Torras i Bages l'anomenava la «Mare de Déu de l'Alegria».

L'amor i devoció dels veïns ha tingut sempre ben ornat i agençat aquest petit santuari, que comptà com a insigne devot el sallentí sant Antoni Maria Claret i Clarà i que és objecte de la predilecció dels fidels d'un bon sector del Pla de Bages.

El Dilluns de Pasqua s'hi celebra l'eucaristia i l'aplec.

«Déu puja enmig d'aclamacions, al so dels corns puja el Senyor»

Ascensió del Senyor / Cicle A

Lectura dels Fets dels Apòstols

En la primera part del meu llibre, Teòfil, he parlat de tot el que Jesús va fer i ensenyar, des del principi fins al dia que fou endut al cel, després de confiar, en virtut de l'Esperit Sant, la seva missió als apòstols que ell havia elegit. Després de la passió, se'ls presentà viu, i ho comprovaren de moltes maneres, ja que durant quaranta dies se'ls aparegué, i els parlava del regne de Déu.

Estant reunit amb ells, els manà que no s'allunyessin de Jerusalem i els digué: «Espereu aquí la promesa del Pare que va sentir dels meus llavis quan us deia que Joan havia batejat només amb aigua; vosaltres, d'aquí a pocs dies, sereu batejats amb l'Esperit Sant.» Els qui es trobaven reunits li preguntaven: «Senyor, és ara que restablireu la reialesa d'Israel?» Ell els contestà: «No és cosa vostra de saber quins temps i quines dates ha fixat l'autoritat del Pare, però quan l'Esperit Sant vindrà sobre vosaltres, rebreu una força que us farà testimonis meus a Jerusalem, a tot el país dels jueus, a Samaria i fins als límits més llunyans de la terra.»

Quan hagué dit això s'enlairà davant d'ells, i un núvol se l'endugué, i el perderen de vista. Encara s'estaven mirant al cel com ell se n'anava, quan es presentaren dos homes vestits de blanc, que els digueren: «Homes de Galilea, per què us esteu mirant al cel? Aquest Jesús que ha estat endut d'entre vosaltres cap al cel, tornarà de la manera com vosaltres acabeu de contemplar que se n'anava al cel.»

(1,1-11)

Salm responsorial

Déu puja enmig d'aclamacions, al so dels corns puja el Senyor.

[46]

Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes

Germans, demano al Déu de nostre Senyor Jesucrist, el Pare gloriós, que us concedeixi els dons espirituals d'una comprensió profunda i de la seva revelació, perquè conegueu de veritat qui és ell; li demano també que il·lumini la mirada interior del vostre cor perquè conegueu a quina esperança ens ha cridat, quines riqueses de glòria us té reservades l'heretat que ell us dona entre els sants. Que conegueu també la grandesa immensa del poder que obra en

vosaltres, els creients, vull dir l'eficàcia de la seva força i de la seva sobirania amb què obrà quan ressuscità el Crist d'entre els morts, i el feu seure a la seva dreta dalt el cel, per damunt de tots els governants i dels qui tenen autoritat, poder o senyoria, per damunt de tots els títols que es poden donar en el nostre món i en l'altre. Tot ho ha posat sota els seus peus, i a ell l'ha fet cap de tot i l'ha donat a l'Església, que és el seu cos i el seu complement, ell que té en totes les coses la seva plenitud.

(1,17-23)

Acaba l'evangeli segons sant Mateu

En aquell temps, els onze deixebles se n'anaren cap a Galilea, a la muntanya que Jesús els havia indicat. En veure'ls es prosternaren. Alguns, però, dubtaren. Jesús s'acostà i els digué: «Déu m'ha donat plena autoritat al cel i a la terra. Aneu a convertir tots els pobles, bategeu-los en el nom del Pare, del Fill i de l'Esperit Sant i ensenyeu-los a guardar tot el que jo us he manat. Jo seré amb vosaltres cada dia fins a la fi del món.»

(28,16-20)

«Jesús que ha estat endut d'entre vosaltres cap al cel, tornarà de la manera com vosaltres acabeu de contemplar que se n'anava al cel»

«Endinsem els nostres ulls en la seva mirada»

Andrey Castrillón, prev.

L'Ascensió del Senyor ens ofereix una mirada d'esperança sobre el sentit de la història i de l'existència humana. Jesús, havent completat el seu camí terrenal, entra en la glòria del Pare i hi introdueix tota la humanitat. Aquest misteri és el cim del seu itinerari i, al mateix temps, la llavor d'una etapa nova que germina i s'estén a través de la vida dels seus deixebles.

En l'evangeli de Mateu, l'escena de l'Ascensió adquireix una dimensió universal. Mitjançant la repetició de la paraula «tot», l'evangelista fonamenta el mandat missioner dels apòstols: defineix la seva base (tota autoritat), el seu abast (tots els pobles), el seu contingut (tot el que us he manat) i la seva garantia (tots els dies). D'aquest horitzó neix la missió de l'Església, enviada a anunciar el Crist que abraça el món sencer i que acompanya cada pas de la vida dels creients.

Aquesta presència permanent de Jesús fins a la fi dels temps és la certesa que ha d'amarar el nostre dia a dia. Enmig de les ocupacions, les responsabilitats i les dificultats que sovint ens aclaparen, som convidats a mantenir una doble mirada: posar mans a l'obra en les tasques del món sense deixar d'orientar el cor vers Déu. Si vivim amb aquesta obertura espiritual, experimentarem la seguretat que el Senyor és sempre al nostre costat, transformant la nostra quotidianitat en un espai de trobada amb ell.

La imatge

La tramoia de l'Ascensió és espectacular: ho saben els artistes, ho comproven els espectadors del teatre. «Se'n pujà al cel», cantem: com podríem expressar si no el triomf del Messies? El text bíblic ens fa fixar en com s'acaba: seu a la dreta del Pare totpoderós, i d'allí ha de venir a judicar tothom. I mentrestant, l'encàrrec: «Aneu per tot el món i prediqueu la bona nova de l'Evangeli.»

L'Ascensió (1755-66). Antoni Raphael Mengs

Agenda

Lit. hores: Setmana III

18 dilluns

— Sant Pròsper de Tarragona
Beata Guadalupe Ortiz de Landázuri
Ac 19,1-8 / Salm 67 / Jo 16,29-33

19 dimarts

— Sant Francesc Coll, dominic fund.
Ac 20,17-27 / Salm 67 / Jo 17,1-11a

20 dimecres

— Santa Basilissa, vg.
Ac 20,28-38 / Salm 67 / Jo 17,11b-19

21 dijous

— Santa Virgina, vídua
— Santa Gisela, mr.
— Sant Secundí, mr.
Ac 22,30;23,6-11 / Salm 15 /
Jo 17,20-26

22 divendres

— Santa Joaquina de Vedruna, fund.
— Santa Rita de Càssia, agustina
Ac 25,13-21 / Salm 102 / Jo 21,15-19

23 dissabte

— Sant Guibert
Ac 28,16-20.30-31 / Salm 10 /
Jo 21,20-25
Vigília: Gn 11,1-9 o bé Ex
19,3-8a.16-20b o bé Ez 37,1-14 o
bé Jl 3,1-5 / Salm 103 / Rm 8,22-27 /
Jo 7,37-39

24 Pentecosta / Cicle A

Maria Auxiliadora
Jornada de l'Apostolat Seglar
Ac 2,1-11 / Salm 103 / 1C 12,3b-
7,12-13 / Jo 20,19-23

Avui comença la Setmana Laudato si'

Delegació Episcopal de Pastoral per a la Cura de la Creació

«Cuidar la creació és també cuidar la vida i el futur de la humanitat.» Arriba la Setmana Laudato Si' commemorant l'onzè aniversari de la publicació de l'encíclica del papa Francesc.

Aquest any 2026 el lema de la setmana és «De l'esperança a l'acció», frase que ens exhorta a tots a fer quelcom per millorar el nostre entorn més immediat.

Des del Dicasteri per al Servei del Desenvolupament Humà Integral, se'ns demana el compromís a dur a terme una activitat que estigui al nostre abast i puguem realitzar en aquests vuit dies. El mateix departament ha facilitat un seguit d'accions senzilles relacionades amb cada objectiu Laudato Si'. Aquestes petites accions, dutes a terme per milers de persones de tot el món, contribuiran a la millora global de la nostra casa comuna, la casa de tots, tal com la va definir el papa Francesc.

Us n'oferim algunes en el quadre adjunt, per a fer-les sols, en família, en grup, amb la comunitat parroquial ... I si voleu que quedi reflectida a la delegació, envieu el vostre propòsit a delegacio-ecologia@bisbatvic.org.

Lloat sigueu, Senyor!

Tens un pis per llogar a Manresa?

A Càritas acompanyem famílies que treballen i poden pagar un lloguer però a qui és molt difícil de trobar-lo.

Ens ajudes?

Si es tracta d'un pis antic, el podem rehabilitar en el projecte de Masoveria Urbana i, si ja està per a entrar-hi, trobarem persones interessades que ho poden pagar.

Pots adreçar-te a Càritas Arxiprestal de Manresa, telèfon 93 872 15 42, al nostre local a la Baixada de la Seu, 3, de Manresa, o enviar un correu a caritas.manresa@caritasdiocesanavic.cat, i ens posarem en contacte amb tu!

Resposta al clam de la terra

Redueix el consum energètic apagant llums innecessaris als espais que no utilitzes.

Organitza una petita iniciativa de restauració ecològica a la teva comunitat, plantant arbres o plantes autòctones.

Resposta al clam dels pobres

Identifica un acte concret de solidaritat, com el d'organitzar una col·lecta parroquial per a comunitats afectades per desastres mediambientals.

Ofereix temps com a voluntari en una organització de serveis locals.

A vegades, l'acció més poderosa és simplement obrir les portes de l'Església.

Economia ecològica

Dona suport als productors locals i ètics, comprant aliments a agricultors locals o cooperatives locals.

Pren el compromís de comprar materials reciclats o sostenibles sempre que sigui possible.

Adopció d'estils de vida sostenibles

Redueix el plàstic i els residus a la teva comunitat.

Substitueix els gots i plats d'un sol ús en els esdeveniments parroquials.

Fomenta l'ús d'ampolles d'aigua reutilitzables.

Aquestes accions senzilles connecten els hàbits personals amb la cura ecològica global.

Educació ecològica

Organitza una conversa sobre Laudato Si'.

Llegeix un breu fragment de Laudato Si' després de la missa.

Convida els joves a compartir iniciatives ecològiques.

L'educació és un camí clau cap a la conversió ecològica.

Espiritualitat ecològica

Prega i dona testimoni públic per la creació.

Organitza una celebració de pregària Laudato Si' a l'aire lliure.

Resilència i empoderament de la comunitat

Comparteix l'acció ecològica de la teva comunitat a través dels mitjans de comunicació de la parròquia.

Un projecte de Càritas Manresa, finalista del Festival d'Innovació Social

Càritas Confederal ha celebrat el Festival d'Innovació Social, que ha reunit vint-i-tres propostes de projectes socials innovadors. Càritas Diocesana de Vic té la satisfacció d'explicar-vos que el projecte de Masoveria Urbana de Càritas Arxiprestal de Manresa ha estat finalista de la categoria d'ocupació i economia social. La Masoveria Urbana ofereix a les persones en situació de vulnerabilitat social rehabilitar habitatges buits a canvi d'un lloguer assequible.

La Masoveria Urbana és una alternativa a l'accés a l'habitatge: les persones en situació de vulnerabilitat poden accedir a un lloguer assequible a canvi d'aportar feina en

la rehabilitació i manteniment de l'immoble, mentre els propietaris assumeixen el cost dels materials. El projecte es complementa amb l'acompanyament social i la formació tècnica, afavorint la inclusió, l'estabilitat residencial i la recuperació d'habitatges buits.

El jurat ha destacat, a nivell d'innovació, l'enfocament col·laboratiu de la proposta, que connecta propietaris amb famílies vulnerables, entitats socials i administracions a fi de donar una resposta conjunta al problema de l'habitatge. Es tracta d'un model que integra la inclusió social, la rehabilitació de l'habitatge i la cooperació comunitària.

Lídia Fàbregas, nova directora del MEV

El Museu Episcopal de Vic (MEV) comença aquest mes de maig una nova etapa amb la incorporació de Lídia Fàbregas i Solé com a nova directora. Fàbregas pren el relleu d'Oriol Picas i Riera, que es jubila després de més de quatre anys al capdavant de la institució.

La nova directora arriba al MEV amb una àmplia trajectòria en l'àmbit museístic, especialment vinculada al Museu Diocesà i Comarcal de Solsona, on des del 2020 ha exercit com a directora tècnica. Al llarg dels darrers anys ha impulsat projectes centrats en l'obertura del museu a la comunitat, el treball transversal i la connexió amb el territori.

Llicenciada en Història per la Universitat Autònoma de Barcelona, amb especialitat en Arqueologia, i formada en direcció estratègica de museus i centres patrimonials, Fàbregas afronta aquesta nova etapa «amb molta il·lusió, responsabilitat i respecte».

El Sant Pare ens visita

9 i 10 de juny

Qui és el Papa?

El Romà Pontífex segons el Catecisme de l'Església Catòlica

El Catecisme de l'Església Catòlica presenta el Romà Pontífex, és a dir, el Papa, com el bisbe de Roma i successor de sant Pere. Crist va confiar a Pere una missió particular dins el col·legi apostòlic: ser roca visible de la seva Església, rebre les claus del Regne i confirmar els seus germans en la fe. Aquesta missió continua en el Papa, que és cap del col·legi dels bisbes i principi visible d'unitat de tota l'Església.

El Sant Pare no actua com una autoritat separada de l'Església, sinó com a servidor de la comunió. El Catecisme subratlla que el ministeri eclesial té un caràcter col·legial: els bisbes, successors dels apòstols, exerceixen la seva missió en comunió amb el bisbe de Roma. El col·legi episcopal no pot actuar plenament sense el Papa, i el Papa, alhora, exerceix la seva missió com a pastor de tota l'Església.

Segons el Catecisme, el Romà Pontífex té, per institució divina, una potestat plena, suprema, immediata i universal sobre l'Església. Aquesta autoritat no elimina la responsabilitat pròpia dels bisbes en les seves Esglésies particulars, sinó que la confirma, la protegeix i la integra en la comunió de tota l'Església. Per això, el Sant Pare és signe i garantia de la unitat entre els bisbes i entre tots els fidels.

També en l'àmbit del Magisteri, el Papa té una funció especial. Quan, com a pastor i mestre suprem de tots els fidels, proclama definitivament una doctrina sobre la fe o la moral, participa del carisma d'infal·libilitat que Crist ha concedit a la seva Església. Això no significa que totes les seves paraules siguin infal·libles, sinó que ho són en les condicions concretes indicades pel mateix Magisteri. En el seu ensenyament ordinari, encara que no sigui una definició solemne, els fidels són cridats a acollir-lo amb respecte i assentiment religiós.

En resum, el Catecisme veu el Romà Pontífex com el successor de Pere, vicari de Crist, pastor universal i fonament visible de la unitat de l'Església, al servei de la fe, de la comunió i de la missió evangelitzadora.

Programa oficial del viatge apostòlic del Papa

Redacció

La prèvia: Madrid

La visita s'iniciarà el dissabte dia 6 de juny a Madrid. Després de l'arribada, el Papa serà rebut oficialment i participarà en la cerimònia de benvinguda al Palau Reial. Entre els actes més destacats hi ha la visita als reis d'Espanya i el discurs a les Corts. També hi haurà espai per a iniciatives socials, com la visita al projecte CEDIA 24 Horas, així com una vetlla amb joves a la Plaza de Lima.

El **diumenge dia 7 de juny**, el Sant Pare celebrarà una gran missa a la Plaza de Cibeles, amb la processó de Corpus, i a la tarda participarà en trobades amb religiosos i amb representants del món cultural, econòmic i esportiu. L'endemà, **dilluns 8 de juny**, la jornada estarà marcada per reunions amb el president del govern, membres del Parlament i els bisbes espanyols, així com per un acte de devoció a la catedral de l'Almudena i una trobada multitudinària a l'estadi Santiago Bernabéu.

Dimarts 9 de juny

12,25. Arribada a l'Aeroport Josep Tarradellas / Barcelona – El Prat.
13h. Oració de l'Hora Sexta a la catedral de Barcelona.

18h Vetlla d'oració a l'Estadi Olímpic Lluís Companys de Montjuïc (Lleó XIV hi serà a partir de les 20h).

Dimecres 10 de juny

10,50h Visita al centre penitenciari Brians I.
12h Sant rosari a l'abadia de Montserrat.
13h Dinar amb la comunitat benedictina.
16,50h Trobada amb les realitats de caritat i assistència diocesana a la parròquia de Sant Agustí (el Raval).
19,30h Santa missa a la Sagrada Família i inauguració de la Torre de Jesucrist.

El post: Les Canàries

La darrera etapa del viatge traslladarà el pontífex a les Illes Canàries, amb parades a Las Palmas de Gran Canària i Santa Cruz de Tenerife els dies 11 i 12 de juny. Aquí el focus serà clarament la qüestió migratòria: el Papa visitarà centres d'acolliment, es reunirà amb migrants i amb entitats que treballen en la seva integració, i denunciarà —previsiblement— les desigualtats i les dificultats que afronten aquestes persones. A més, també celebrarà misses multitudinàries i mantindrà trobades amb agents pastorals.

«Ascendit in caelum»

Romà Casanova, bisbe de Vic

En el credo professem de Jesucrist que «se'n pujà al cel, on seu a la dreta del Pare». Aquesta afirmació ens aboca al misteri de la persona del nostre Salvador, de qui constatem la condició de Fill unigènit de Déu, fet home per nosaltres en el si virginal de Maria, el qual patí, fou sepultat i el tercer dia ressuscità. Ell mateix havia ensenyat: *Mai ningú no ha pujat al cel, només el Fill de l'home que ha baixat del cel* (Jn 3,13). Per ella sola, la condició humana no pot accedir a l'esfera divina; solament el qui és el Fill etern pot tornar a la «casa del Pare» (Jn 14,2). En aquest retorn, però, no hi puja sol, sinó que porta amb ell la nissaga humana redimida al preu de la seva sang preciosa. En la humanitat gloriosa del Fill de Déu els seus germans tenim l'esperança de participar de la vida i la felicitat divines. La pregària de l'Església acredita la nostra fe. En efecte, ell ha pujat «perquè nosaltres tinguéssim la confiança de seguir on ens ha precedit el nostre cap i pastor» (*Missal Romà, Prefaci I de l'Ascensió del Senyor*).

L'Ascensió de Crist ens dona esperança i ens convida a viure la fe com una força transformadora

En un temps en què regna la increença i el relativisme, als cristians se'ns demana un redescobriment del nostre credo amb tota la seva riquesa. Cada article de la nostra professió de fe conté salvació i llum per a la nostra existència. No podem caure de cap manera en l'actitud de judicar la nostra fe des de les mesures que dicta el pensament dominant en cada moment de la història. No hem de ser nosaltres els qui transformem el credo, sinó que és la professió de fe la que té la força —que brolla del misteri de la salvació en Crist— de transformar la nostra vida. Per això, el misteri salvador de l'Ascensió de Crist ens

aporta l'esperança de la plenitud de vida als qui formem part del seu Cos, que és l'Església. Aquesta gran esperança és la que ens ajuda a viure en el dia a dia les petites esperances que ens empenyen a seguir caminant, malgrat tantes coses que ens volen paraitzar.

Els qui cerquen el sentit de la seva existència necessiten veure en els cristians no solament els qui professen la fe, sinó que aquesta es manifesta en la seva manera de viure. Les nostres petites comunitats han de ser «llars d'esperança», on s'experimenti la presència de Jesús viu, sabent que seu a la dreta del Pare, amb la glòria i l'honor de la divinitat, però ensems en el centre de l'aplec litúrgic i dels cors de tots els qui creuen en ell, assenyaladament en la seva acció caritativa i assistencial. La senyoria de Crist dona forces en la lluita per fer present enmig del món el regne del Messies, amb el testimoniatge dels qui creiem que «el seu regnat no tindrà fi».

